

Bilancia nielen roku 2022 v slovenskej justícii pohľadom sudkyne Krajského súdu v Bratislave a členky Súdnej rady.

Koniec roka zvykne vyvolávať potrebu bilancovať. Bilancovať uplynulý rok sa na stránke Súdnej rady podujala aj JUDr. Javorčíková. Vzhľadom na to, čo sa od parlamentných volieb v roku 2020 udialo v justícii, si koniec roka 2022 zaslúži oveľa komplexnejší odpočet, o ktorý sa pokúsim a začnem pekne od začiatku.

Nová vláda bola menovaná dňa 21. marca 2020 (sobota), čo znamená, že ministri sa svojich funkcií mohli oficiálne ujať až týmto dňom, avšak pani Kolíková už v piatok dňa 20. marca 2020 obvolala vo večerných hodinách piatich členov Súdnej rady, ktorí boli jej členmi na základe politických nominácií, aby im vysvetlila, že sa majú svojho členstva vzdať, pretože nemajú dôveru novej vlády (ešte nevymenovanej). Bolo jej vyhovené a v pondelok 23. marca 2020 oznámili, že sa svojho členstva v Súdnej rade vzdávajú. V pondelok, po tom, ako ich vzdanie sa členstva bolo oficiálne, oznámila JUDr. Javorčíková vedeniu Krajského súdu v Bratislave, že sa vzdáva funkcie sudcu. Dôvod bol ľahko identifikovateľný, v sudcovských voľbách do Súdnej rady v roku 2017 úplne prepadla, tak jediným výťahom, ktorý ju do Súdnej rady ešte mohol dostať, bola politická nominácia. Predpoveď sa splnila a za člena Súdnej rady ju vymenovala vláda.

V mojom pokuse o bilancovanie dva a pol ročného obdobia v justícii a môjho polročného pôsobenia v Súdnej rade, nemôže chýbať JUDr. Javorčíková, nakoľko sa od vyhlásenia sudcovských volieb do Súdnej rady v apríli 2022 (nie v máji, ako vo svojom bilančnom príspevku na stránke Súdnej rady uvádza JUDr. Javorčíková) s obľubou vyjadruje výlučne k výsledkom týkajúcich sa západoslovenského kraja, t. j. ku mne, JUDr. Jelinkovej Dudzíkovej a absolútnej víťazke Mgr. Kosovej s jasne detegovaným úmyslom, vnucovať spoločnosti a sudcom povinné vedomie prostredníctvom usilovného dopisovania do Denníka N, že sa my tri svojou ostrou rétorikou snažíme diskreditovať členov súdnej rady, ktorí sú politickými nominantmi, teda neustále sa snaží o našu diskreditáciu práve ona.

Selektívna slepota spôsobená zrejme nulovou sebareflexiou JUDr. Javorčíkovej voči faktom, aj tým štatistickým, ma núti k reakcii, pretože som presvedčená, že verejnosť a najmä sudcovia, by mali byť informovaní, že členkou Súdnej rady sa vďaka vláde Slovenskej republiky stala osoba, ktorá sa vo svojej kariére nezúčastnila jediného výberového konania (ako kádrová posila poberala rezortné štipendium prokuratúry a bez výberového konania po ukončení štúdia nastúpila priamo na Okresnú prokuratúru Bratislava IV a mesiac po nástupe sa stala prokurátorkou), a bez akejkoľvek prípravy na prácu sudcu (justičný čakateľ, resp. sudca okresného súdu, čo bol bežný kariérny postup) sa v roku 1992 stala sudkyňou obchodného kolégia na Krajskom súde v Bratislave práve v období, keď jej otec odišiel z prokuratúry do advokácie a začal sa venovať obchodno-právnym sporom.

Najmä funkčne mladí sudcovia, ktorých sa snaží oslovovať JUDr. Javorčíková spolu s predsedom Súdnej rady, by mali zároveň vedieť, že JUDr. Javorčíková bola od 01. 04. 2008 do 31. 03. 2019 zodpovednou predsedníčkou za chod senátu na civilnom úseku KS BA, ktorý od 01. 04. 2008 do jej odchodu do predčasného dôchodku od 01. 04. 2019 bol senátom s najvyšším počtom reštančných vecí, napriek tomu, že začínal s nulou, teda s čistým stolom, senátom s najvyšším počtom zrušených rozhodnutí Najvyšším súdom Slovenskej republiky a napokon senátom s najvyšším počtom ústavných sťažností kvôli prietahom v konaní.

Hovorkyňa zoskupenia bez právnej subjektivity a členka Súdnej rady sa roky bez akejkoľvek hanby permanentne vyjadruje k podľa jej názoru najpálčivejšiemu problému justície, a to k prietahom v konaní, pričom absenciou aspoň pokusu o objektívne zbilancovanie vlastného pôsobenia v justícii je kritika toho, v čom sama vynikala, t. j. že na rozhodnutie z jej senátu, čakal občan 3-4 roky a viac, pričom sama roky „šéfovala“ senátu, ktorý sa zo všetkých senátov na občianskoprávnom úseku na Krajskom súde v Bratislave dopustil prietahov v najväčšom počte, a to za krátky čas – 8 rokov, čím sama prispievala k percentám klasifikujúcich dôveryhodnosť justície.

Pre vládu SR bola JUDr. Javorčíková vhodnou zástupkyňou v súdnej rade, avšak pre mňa ako sudkyňu, ktorá sa do justície dostala v roku 1990 výberovým konaním, na KS BA tiež výberovým konaním po absolvovaní ročnej stáže, sudkyňu nedisponujúcu jediným nálezom ústavného súdu za prietahy v konaní počas 32 ročného justičného života, je infernálne sledovať, že JUDr. Javorčíková má dnes ako politická zástupkyňa možnosť v Súdnej rade rozhodovať o splnení predpokladov sudcovskej spôsobilosti tých, ktorí na rozdiel od nej prešli extrémne ťažkými výberovými konaniami, osoba, ktorá aj po 17. novembri 1989 ako prokurátorka neváhala podať ešte niekoľko obžalôb za trestný čin opustenia republiky, ale dokonca sa pasuje na piedestál morálneho rebríčka a posudzuje a hodnotí kandidátov na sudcu, resp. samotných sudcov.

Vo svojom bilancovaní nemôžem nespomenúť, ako bola justícia a sudcovia vo výkone svojich funkcií od nástupu novej vlády neustále atakovaní, dehonestovaní a plošne očierňovaní nielen politikmi, ale špeciálne pani Kolíkovou, ktorá oponentov jej skvelých nápadov ako znefunkčniť fungujúcu sústavu všeobecných súdov novou súdnou mapou, označovala za smiešnych, emočne labilných a skorumpovaných a po zvolení pána Mazáka za predsedu Súdnej rady, aj ním, čím všetci zúčastnení vyslovovali kolektívnu vinu všetkých sudcov a zároveň živili príbeh, že sudcovia tvoria kriminálne prostredie, čím prispievali k znižovaniu dôveryhodnosti v súdnictvo na Slovensku, po zvýšení ktorej zdanlivo volali.

Pokiaľ teda predseda Súdnej rady koncom roka 2020 poslal prostredníctvom médií 14 – tim sudcom ako signatárom Výzvy za zachovanie demokratického a právneho štátu odkaz, či sa nehanbia za nedostatok pokory, pochopenia a sebaspytovania, a ich výzvu prirovnal k nekritickým výkrikom voči tým, ktorí chcú napraviť zdevastovanú justíciu, a zároveň k rovnako nebezpečnému počinu pre očistu slovenského súdnictva, ako koronavírus pre všetkých, tak ja odkazujem na Súdnou radou stoicky ignorované závery viacerých európskych inštitúcií, ktoré sa od roku 2021 opakovane vyjadrili, že sme sa vzdialili od európskych

štandardov, a to najmä z dôvodu prijatých legislatívnych zmien, ktoré viedli k zásahu do nezávislosti súdnej moci.

Justícia podľa môjho názoru nežila v prvej polovici roka 2022 prijímaním zákonov o súdnej mape, ako konštatuje vo svojom bilancovaní roku 2022 JUDr. Javorčíková, pretože sudcovia vo výkone od 09. 11. 2020, kedy pani Kolíková omráčila sudcovský stav jej prvým návrhom, žili v permanentnom boji s diskrepciou pani Kolíkovej na legitímne otázky sudcov, ktorí sa nebáli o svoju existenciu, ako bolo a naďalej je lživo interpretované, ale o kolaps celej justície, ktorý by po prijatí zákonov o súdnej mape, jednoznačne nasledoval. O súdnej mape dnes už bývalá ministerka diskutovala iba so sudcami, ktorí ako tvrdila, s ňou mali názorovú zhodu. Sudcovia s iným názorom, a patríam medzi nich, boli označovaní za skorumpovaných, a v podstate za lúzu v talári. Nešlo o žiadny konflikt, ako tvrdí JUDr. Javorčíková, ale o verejne opakované deklarované konštatovanie ministerky spravodlivosti, voči ktorému ústavný orgán sudcovskej legitimacy, t. j. Súdna rada, nezaujal žiadne stanovisko. A kto mlčí, ten svedčí, teda ten, kto nič nenamieta, nič nepovie, súhlasí.

Súdna rada nezaujala žiadne stanovisko ani k legislatívnym zmenám, ktorými bola súčasťou vládnu mocou justícia zdegradovaná na úroveň úradníkov, mlčaním prešla bezprecedentné zásahy do nezávislosti sudcov, nielen odňatím právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky rozhodovať o prípustnosti vzatia sudcu do väzby, avšak samozrejme pri zachovanom súhlase parlamentu na vzatie poslanca do väzby, ale aj zrušením sudcovskej rozhodovacej imunity, zavedením nového trestného činu ohýbania práva výlučne vo vzťahu k sudcom (a rozhodcom), naopak, ústami predsedu Súdnej rady bola velebená vymyslená a nič neriešiaci súdna mapa, ktorú si pripravila pani Kolíková v kabinete so zopár ňou vyvolenými sudcami.

Moje bilancovanie ukončím poznatkami získanými pôsobením v Súdnej rade od 01. 07. 2022, resp. v predvolebnom období, na ktoré poukázala aj JUDr. Javorčíková, ktorá aj celú predvolebnú kampaň spustila na zasadnutí Súdnej rady v Trenčíne spolu s predsedom Súdnej rady odporúčaniami, koho voliť, teda sudcov mladšej generácie, pretože nad nimi nevisia tieň minulosti.

JUDr. Javorčíková však pri svojom konštatovaní o určitej forme predvolebnej kampane pred voľbami do Súdnej rady, ktoré sa uskutočnili dňa 21. apríla 2022 opomenula uviesť nesporný fakt, a to, že nikto zo sudcov vo výkone žiadnu predvolebnú kampaň nezačal, naopak tejto úlohy, avšak v pozícii antikampaňovej lastovičky sa ujala členka zoskupenia bez právnej subjektivity a vďaka JUDr. Javorčíkovej aj členka hodnotiacej komisie, ktorá ani nemala právo voliť, a to JUDr. Kontríková, ktorá v maily zo dňa 11. apríla 2022 adresovaným všetkým sudcom Slovenskej republiky, osočila JUDr. Danu Jelínkovú Dudzíkovú. Mgr. Kosovú a samozrejme aj mňa, na adresu nás troch vyslovila lživé a urážajúce hodnotiace úsudky, čím sa snažila, rovnako ako predseda Súdnej rady a hovorkyňa akejsi iniciatívy bez právnej subjektivity zasahovať do rozhodovania voličov, teda sudcov Slovenskej republiky, ktorí podľa názoru tejto trojice, zrejme ich rady potrebovali.

Na jednej strane chápem, že cieľom propagandy takmer 70 – tnikov v Súdnej rade bolo a naďalej je navoliť do Súdnej rady sudcov bez historickej pamäte a skúseností, na druhej strane však pokiaľ sudcom radil politický nominant na poste predsedu Súdnej rady (návrh právneho experta strany SaS JUDr. Baránika, одобrený koalíčnou časťou zákonodarného zboru SR), ktorý za totalitného režimu nebol iba radovým sudcom, ale funkcionárom, komunistom a podpredsedom Mestského súdu v Košiciach a funkcie sudcu sa vzdal v januári 1990 a zároveň ďalšia politická nominantka JUDr. Javorčíková, ktorá po Nežnej revolúcii v novembri 1989, podala ešte tri obžaloby pre trestný čin opustenia republiky, tak demaskovali svet, v ktorom žijú a ktorý mne pripomína kráľovstvo krivých zrkadiel, v ktorom si sami zabudli zrkadlo nastaviť.

V Bratislave, dňa 09. januára 2023

JUDr. Ayše Pružinec Eren